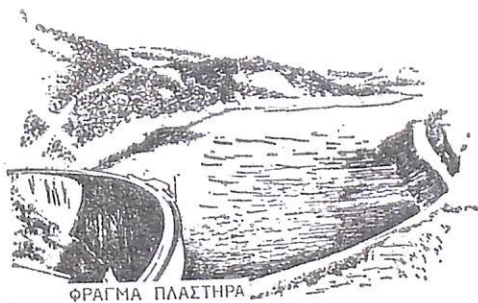




ΦΡΑΓΜΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ • Λυκούργου 10¹—10551—Αθήνα

Δεκέμβρης 1983

Αριθ. Φύλ. 69

τέως Διευθυντής: Γ.Α. Παϊζάνος—Διευθυντής: Υπεύθυνος: Σωτ.Ι. Αδάμος

Τηλ. 32 48941

ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΤΟ 1984

Ο ΠΑΛΙΟΣ χρόνος που φεύγει, κληροδοτεί, στον χρόνο που έρχεται ένα σωρό κρίσιμα κοινωνικά προβλήματα:

Πόλεμος στη Μέση Ανατολή, εμφύλιοι πόλεμοι στη Λατινική Αμερική (Σαλβατόρ, Νικαράγουα, Γουατεμάλα), ανεργία, πληθωρισμός και πλήρη εξασθένιση του τρίτου κόσμου (Αφρική, Ασία κ.ά.). Έκατομμύρια άνθρωποι, πρόπαντός ηλικιωμένοι και μικρά παιδιά πεθαίνουν κατά χιλιάδες κάθε μέρα από την πείνα. Ο ΟΗΕ είναι έντελως ανίσχυρος να βοηθήσει την παραπαίουσα και βυθισμένη στην απόγνωση ανθρωπότητα.

Η ένταση των εξοπλισμών (συμβατικών και πυρηνικών), αυξάνεται καθημερινά και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην αναμέτρηση των δύο υπερδυνάμεων. Και ο ΟΗΕ όπως είπαμε, δεν είναι σε θέση να επιβάλλει φρένο στους ξέφρενους εξοπλισμούς.

Γι' αυτό και τίθεται άμεσικτο το έρώτημα, που θα οδηγήσει αυτή η κούρσα των εξοπλισμών;

Και η απάντηση δέ μπορεί να είναι άλλη, παρά η αναπόφευκτη αναμέτρηση των δύο υπερδυνάμεων.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, ποιος μπορεί να εμποδίσει την ένταση των εξοπλισμών; Η απάντηση είναι ότι μόνον το ειρηνικό ξεσίκωμα των λαών όλου του κόσμου μπορεί να βάλει φραγμό στους εξοπλισμούς και να εξαναγκάσει τους μεγάλους να καθήσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να θέσουν με μια παγκόσμια συμφωνία τέρμα στους εξοπλισμούς.

Τα φιλειρηνικά κινήματα πρέπει να ένταθούν άκόμα περισσότερο στην Εύρώπη και σ' όλόκληρο τον κόσμο και με διαδηλώσεις, πορείες ειρήνης και άλλες ειρηνικές διαμαρτυρίες πρὸς τις κυβερνήσεις όλων των κρατών του κόσμου να τις αναγκάσουν να σταματήσουν τους εξοπλισμούς. Γιατί άλλη δύναμη για τον τερματισμό των εξοπλισμών εκτός από τις λαϊκές κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις δεν υπάρχει. Ούτε ο ΟΗΕ ούτε οι άλλοι διεθνείς οργανισμοί μπορούν να εμποδίσουν τους φοβερούς εξοπλισμούς.

Ο καινούργιος χρόνος

που μας ήρθε θα είναι κρίσιμος για την ειρήνη του κόσμου. Τα συσσωρευμένα αλута κοινωνικά προβλήματα περιμένουν αναπότρεπτα τη λύση τους.

Εάν μέσα στον καινούργιο χρόνο δεν αναχαιτιστεί η ανεργία και ο πληθωρισμός, δεν ανακάμψει η οικονομία του Δυτικού κόσμου, το μέλλον αυτού του κόσμου, αλλά και όλόκληρης της ανθρωπότητας παρυσιάζεται σκοτεινό και άβυσσος.

Εάν ο αναπτυγμένος βιομηχανικά κόσμος δεν βοηθήσει αποτελεσματικά τον τρίτο κόσμο και γενικά τους υπανάπτυκτους λαούς της γης δεν πρόκειται να υπάρξει ήσυχία και ειρήνη στον κόσμο.

Πιστεύουμε ότι μόνο με τους αγώνες και την δλόθερμη συμμετοχή σ' αυτούς όλων των λαών για την ειρήνη και το πάγωμα των πυρηνικών εξοπλισμών μπορεί να επικρατήσει και να σταθεροποιηθεί σ' όλο τον κόσμο η πολυπόθητη ειρήνη.

Κάτω από τις πιὸ πάνω

προϋποθέσεις θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο καινούργιος χρόνος 1984 θα είναι ειρηνικός και χαρούμενος για όλη την ανθρωπότητα.

Πέρασαν 40 περίπου χρόνια από το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου και όμως η ανθρωπότητα ζει κάθε μέρα με το άγχος ενός τρίτου παγκόσμιου πόλεμου. Στά χρόνια, που πέρασαν ο κόσμος έζησε τη φρίκη τοπικών πολέμων, δικτατορικών καθεστώτων που καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και βασανίζουν ελεύθερους ανθρώπους.

Και στο μεταξύ ο ψυχρός πόλεμος, που ξέσπασε ανάμεσα στις δύο μεγάλες υπερδυνάμεις και τους συμμάχους τους, χώρισε ανεπανόρθωτα την ανθρωπότητα σε δύο αντιμαχόμενα στρατόπεδα.

Ας ελπίσουμε ότι ο καινούργιος χρόνος 1984, θα είναι ειρηνικός και θα απαλλάξει την πολύπαθη ανθρωπότητα από το άγχος του πυρηνικού δλοκαυτώματος.

Σ. Α.

Η βραβευμένη μελέτη Μαγειρία για 'Αχελώο, 'Αώο, Σαραντάπορο

ΟΤΑΝ... ΣΤΡΙΨΟΥΝ ΤΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

Το ρεύμα 90% πιὸ φτηνὸ κι ἡ Θεσσαλία «περιβόλι τῆς Εὐρώπης»

Η ΕΚΤΡΟΠΗ νερού από τον ποταμό 'Αχελώο πρὸς τὴ Θεσσαλία θα δώσει τὴ δυνατότητα ἄρδευσης δύο ἐκατ. στρεμμάτων στρεμμάτων στο Θεσσαλικὸ κάμπο. Ἐνῶ ἡ ἐκτροπή

Αὐτὰ ἀναφέρονται στὴ μελέτη τοῦ ἐιδικοῦ σὲ θέματα ἐνεργειακῆς ἀξιοποίησης ὑδάτινου δυναμικοῦ κ. Στέλιου Μαγειρία. «Τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος κυρίως κατὰ τὴ δεκαετία τοῦ 1980», πού βραβεύτηκε πρὸς τὸ βράδυ ἀπὸ τὴν 'Ακαδημία Ἀθηνῶν.

Εἰδικὰ στὸ ἔργο ἐκτροπῆς τοῦ νεροῦ ἀπὸ τὸν 'Αχελώο στὴ Θεσσαλία ἡ μελέτη ἀναφέρει:

«Ἄν ὅλο τὸ νερὸ τοῦ 'Αχελώου, πού εἶναι περίπου 5 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα τὸ χρόνο, ἀφθεῖ νὰ ἀξιοποιηθεῖ ἐνεργειακὰ κατὰ μῆκος τῆς κοίτης του, θὰ ἔχουμε μόνον κάποιον ἐνεργειακὸ ὀφελος.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἄρδευτικὲς

δυνατότητες στὴν περιοχή αὐτὴ εἶναι σχετικὰ μιῆς, τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πολύτιμου αὐτοῦ νεροῦ, μετὰ τὴν παραγωγή ἐνεργείας καὶ χωρὶς ἄλλη ἀξιοποίηση, θὰ χύνεται σὲ συνέχεια σὰν «ἄχρηστο» στὴ θάλασσα.

«Ἄν ὁμως ἀπὸ τὴν ποσότητα τοῦ νεροῦ πάρουμε μόνον τὸ ἐνάμισιο δισεκατομμύριο κυβικά μέτρα τὸ χρόνο καὶ τὸ ρίξουμε στὴ Θεσσαλία πετυχαίνουμε ἐνεργειακὸ κέρδος 460 ἐκατομμυρίων κλοβατῶρων τὸ χρόνο καὶ 500.000 σὲ ἰσχύ.

«Αὐτὸ καὶ μόνον. ἀναφέρει ὁ κ. Μαγειρία, θὰ συνέφερε στὴ Δ.Ε.Η. νὰ προχωρήσει ἀμέσως στὴν ἐφαρμογὴ τῆς μελέτης».

νεροῦ ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς 'Αώο—Σαραντάπορο θὰ ἔχει τέτοια ἀποτελέσματα στὴν παραγωγή ἐνεργείας πού θὰ κατεβάσει τὸ κόστος του κλοβατ ἀπὸ 10 δρχ. πού εἶναι σήμερα στὴ 1 δρχ.

Ἐπὶ τοῦ 'Αχελώου θεωρεῖται ἀπὸ ὁπλεονεκτικὰ: Ἡ δυνατότητα ἄρδευσης δύο ἐκατομ. στρεμμάτων στὴ Θεσσαλία, μετὰ φυσικὰ τὴν παραγωγή ἐνεργείας. Τὸ ἄρδευτικὸ ὄφελος, σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση, εἶναι τετραπλάσιο τοῦ ἐνεργειακοῦ, μὲ τὶς σημερινὲς τιμὲς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Σημειώνεται ὅτι σήμερα ἀπὸ τὰ 38 περίπου ἐκατομ. στρέμματα τῆς καλλιεργούμενης γῆς στὴ χώρα μας ἄρδεύονται μόνον τὰ 9.5 ἐκατ. στρέμματα.

Μὲ τὴ «λύση Μαγειρία», ὅπως εἶναι γνωστὴ ἡ μελέτη, ἡ ἄρδευμένη γῆ αὐξάνεται κατὰ 25%.

Ἡ ἐκτροπὴ τῶν νερῶν τοῦ

'Αχελώου θεωρεῖται ἀπὸ ὁπλεονεκτικὰ: Ἡ δυνατότητα ἄρδευσης δύο ἐκατομ. στρέμμάτων στὴ Θεσσαλία, μετὰ φυσικὰ τὴν παραγωγή ἐνεργείας.

«Ὅταν τὸ ΠΑΣΟΚ ἦταν στὴν ἀντιπολίτευση εἶχε κάνει ἐπερώτηση στὴ Βουλὴ γιὰ τὴν ἄρδευση τῆς Θεσσαλίας.

Ὅταν τὸ ΠΑΣΟΚ ἦταν στὴν ἀντιπολίτευση εἶχε κάνει ἐπερώτηση στὴ Βουλὴ γιὰ τὴν ἄρδευση τῆς Θεσσαλίας.

Ὅταν τὸ ΠΑΣΟΚ ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία, ὁ Πρωθυπουργὸς ἐξήγγειλε στὴν ἐπέτειο τοῦ Κιλελέρ, τὴν ἐκτροπὴ τοῦ 'Αχελώου στὰ πλαίσια τοῦ 5ετοῦς προγράμματος.

Ἡ Σύνταξη

Ὁ Ἀποκριάτικος Χορὸς μας

Ὅπως γράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο ὁ Ἀποκριάτικος Χορὸς τοῦ Συλλόγου θὰ γίνεῖ κατὰ τὰ καθιερωμένα. Καὶ ἐπειδὴ οἱ διευθυντὲς τῶν καλῶν αἰθουσῶν διασκέδασης θέτουν βρους γιὰ τὴν παραχώρησή τους, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ καὶ τὴ μὴ οικονομικὴ ἐπιβάρυνση τοῦ Συλλόγου, εἶπαμε ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ μετάσχουν τοῦ χοροῦ νὰ τὸ δηλώσουν καὶ νὰ προκαταβάλλουν 500 δρχ.

Ἐπειδὴ ὁμως στὸ μεταξύ ἀκούστηκαν ὠριμένα σχόλια γιὰ τὴν ἐνέργειά μας αὐτὴ, πού σκοσκοποῦσε στὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐπιτυχίας τοῦ χοροῦ, ἀναγκαζόμαστε νὰ ἀναθεωρήσουμε τὴ γνώμη μας καὶ νὰ δηλώσουμε ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ πάρουν μέρος στὸ χορὸ νὰ τὸ δηλώσουν ἔγκαιρα στὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου γιὰ νὰ κλείσει αἶθουσα, χωρὶς προκαταβολὴ χρημάτων.

Οἱ δηλώσεις εἶναι εὐνόητον ὅτι συνεπάγονται καὶ τὴ συμμετοχὴ. Ἀπο τὶς δηλώσεις λοιπὸν συμμετοχῆς τῶν μελῶν καὶ τῶν φίλων μας, θὰ ἐξαρτηθεῖ ἡ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ.

Ἐκ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου

Ἀνακοίνωση

Ἀνακοινοῦται πρὸς τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους τοῦ Συλλόγου μας ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ὁ χορὸς μας θὰ γίνεῖ τὴν Παρασκευὴ 10 Φλεβάρη καὶ ὥρα 9 μ. μ. στὴν Κοσμικὴ Ταβέρνα «Νέος Ρήγας», Ἀγγ. Χατζημιχάλη 13, Πλάκα, Τηλ. 32 40 830.

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη καὶ οἱ φίλοι τοῦ Συλλόγου νὰ δηλώσουν ἔγκαιρα συμμετοχὴ στὸ χορὸ.

Ἐκ τοῦ Δ. Σ.

Γιορτάζονται φέτος τα 50
χρόνια από το θάνατο του

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

(1863 - 1933)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ φέτος πενήντα χρόνια από το θάνατο του 'Αλεξανδρινού ποιητή Κωνσταντίνου Καβάφη. Και είναι τα τελευταία χρόνια, που ο Καβάφης διαβάζεται πολύ και συζητιέται περισσότερο. Για κανέναν άλλο δεν γράφτηκαν και δε γράφονται τόσα πολλά βιβλία και μελέτες (ύστερα από το Σολωμό και τον Παλαμά), τόσο στην 'Ελ-δα, όσο και στο εξωτερικό. Και το αξίζει. 'Αποτελεί το πιο ενδιαφέρον πρόβλημα στα νεοελληνικά γράμματα και για τους θαυμαστές, αλλά και τους αρνητές του. Και πραγματικά, είναι από τους ποιητές, που δεν τους διαβάζεις μία και μόνη φορά και ύστερα τους αφήνεις. Διαμετρικά αντίθετος από το Σολωμό—όσο αντίθετος και οι έποχές που ζήσανε.—'Αλλά και οι δύο τους σαν μεγάλοι ποιητές νιώσανε και εκφράσανε αυθεντικά και τελεσίδικα, ο ένας τα νιώτα κι' ο άλλος τα γερατιά του καιρού τους. 'Ο Σολωμός έζησε τα χρόνια της ανόδου του «νέου κόσμου» και έψαλε με πάθος το μέγα και άφαστο ιδανικό κάθε καιρού και τόπου, την 'Ελευθερία : 'Εθνική, πολιτική, πνευματική.

'Ο Καβάφης πρόφτασε να ιδεί τις τελευταίες αναλαμπές αυτού του κόσμου, που άρχισε να τρεμοσβήνει και πήρε όριστικά την κατηφόρα. Είδε με τραγικά ειρωνικά διάθεση την ήθικη κατάπτωση της κοινωνικής του τάξης, την ανεπανόρθωτη παρακμή της «'Εποχής χωρίς ιδεώδη, όπως ή περίοδος άγωνίας του αρχαίου κόσμου και ίσως ή εποχή μας», γράφει ο μελετητής του Καβάφη, Γ. Βρισιμιτζάκης, σχολιάζοντας το ποίημα «Νέοι της Σιδώνας». Βλέπει στο ποίημα αυτό «την ζωηράν εικόνα της νεότητας της εποχής εκείνης, στην όποιαν, ως ήταν επόμενο, τα άθλα των προγόνων δεν έλεγαν, δεν ήμπορούσαν πλέον, να πούν τίποτε». (Βλ. Γ. Βρισιμιτζάκης : «'Η πολιτική του Καβάφη», σ. 53-57).

'Ανάλογη παρουσιάζει ο Καβάφης την κατάσταση του καιρού του και στο «περιμένοντος τους βαρβάρους». 'Ο Καβάφης στα παιήματά του ξεσκεπάζει «άφ' ύψηλο» την ματαιότητα των πιστεων και προλήψεων των άρετων και των άμαρτιών των ανθρώπων κάθε εποχής, άμαρτωλός και ο ίδιος, ειρωνας, σατιριστής και σαρκαστής.

Παραθέτω ένα μικρό δείγμα της τραγικής/Καβαφικής ειρωνίας :

Δ Ε Η Σ Ι Σ

'Η θάλασσα στά βάθη της πήρ' ένα ναύτη ή μάνα του, ανήξερη παλίνει κι' ανάφτει στην παναγία μπροστά ένα ύψηλο καιρί για να έπιστρέψει γλήγορα και νάν καλοί καιροί και όλα πρός τον άνεμο στήνει αυτή,

'Αλλά ενώ προσεύχεται και δέεται αυτή ή εικών ακούει σοβαρή και λυπημένη ξεύροντας ότι εε θάλλει ο υιός που περιμένει.

'Όσον άφορά τα ιστορικά ποιήματά του αντικα-τροπίζουν πιστά την παρακμή της έλληνιστικής άποχής, το πνεύμα του ατομισμού με την άποθέωση της εκλεπτυσμένης όμορφιάς, που έφτασε στο τέλος της και έρχεται να την έκτοπίσει ο ρωμαϊκός κόσμος ή Παξ Ρομανα.

'Ο έλληνιστικός κόσμος, που άπεικονίζει σε πολλά ποιήματά του ο Καβάφης, κάτω από την πίεση της Ρώμης, έχει άρκετες αναλογίες με τις συγκρούσεις μεγάλων και μικρών κρατών, ακριβώς όπως και στην περίοδο που γράφονται τα ποιήματα αυτά.

Το έργο του Καβάφη είναι θελτικό και άπαρά-μιλο. 'Η γλωσσική του όμως άκαταστασία με πολλούς ιδιοματισμούς από την Κων/πολη και την 'Α-λεξανδρεία (άνάμικτη καθαρεύουσα με δημοτική), έχει παραταύτα μια πρόσθετη άρμονία και χάρη.

'Αλλά πέρα απ' το μεγάλο ταλέντο του, ο εξαί-ρετος καλλιτέχνης, ο ποιητής έχει δικαίωμα να είναι υπερβολικός. 'Ο Παπαδιαμάντης στην πεζογραφία, και ο Καβάφης στην ποίηση, είναι ζωντανά παρα-δείγματα χωρίς άμφισβήτηση για τους γλωσσικούς ιδιοματισμούς τους.

Τώρα που ή γλώσσα του λαού, ή δημοτική κυ-ρίεψε και τον προφορικό και τον γραπτό λόγο, και ιδιαίτερα την πεζογραφία, τα έργα του Καβάφη και

του Παπαδιαμάντη εξακολουθούν να έχουν τη γοη-τεία τους από άρχιτεκτονική γλωσσική άποψη. Βέ-βαια ή νεοελληνική ποίηση έχει έσωτερικούς στε-νούς δεσμούς με τη δημοτική γλώσσα. 'Ενώ ή κα-θαρεύουσα ήταν ίσως κατάλληλη για την ποιητική κράση του Καβάφη καθώς και του κοσμοκαλόgerου της Σκιάθου, του Παπαδιαμάντη.

'Η ποίηση του Καβάφη δεν διακρίνεται για τη μουσικότητά της, ώστόσο όμως το ύφος του μπορεί να θεωρηθεί μουσικό, παρόλο που ή σκέψη του ποιητή ξεχειλίζει από τα ίδια της περιγράμματα και ύποδηλώνει στην αδιάπλαστη ρευστότητά της, την πεζολογική σε πολλές περιπτώσεις και στεγνή περι-γραφικότητα, παρά τις λογικές έννοιες, που περι-κλείουν τα φιλοσοφικά του ίδιως ποιήματα (Che- fecte... il Gran Rifiuto, Θερμοπόλες, 'Ιθάκη κ. ά.). Πάντως δε λείπει σε καμιά περίπτωση ο ρυθμός από τα ποιήματά του.

'Η ευαισθησία του Καβάφη αντίκρισε στα φαινό-μενα κρίσης, που καθόριζαν σε πολλά την Εύρω-ική συνείδηση στα τέλη του περασμένου αιώνα, τον φέρνει μ' ένα άρμονικό τρόπο σιμά στην έκφραστική των συμβολιστών και μέσωσιν αυτής προσπαθεί να μεταδώσει την αντίληψή του για τον κόσμο, για τη βαθύτερη διάσταση και την πνευματική του ύπστα-ση. 'Αφού προηγούμενα είχε επηρεαστεί στα πρώτα του ποιήματα από το κίνημα του ρομαντισμού. Οι ρομαντικές όμως ακρότητες, που το ρομαντικό πάθος είχε έμπνεύσει στην 'Ελληνική ποίηση το θέμα της 'Επανάστασης του 1821 (Σχολή 'Αθηνών, Βαλαωρί-της κ. ά.), όσο και αν ανταποκρίνονταν στα πατρι-ωτικά του αισθήματα και στις αισθητικές του από-ψεις, σιγά-σιγά έπαψαν να τον ικανοποιούν. 'Αρχίζει να γίνεται σκεπτικιστής πριν περάσει με το κατοπι-νό του έργο στο ρεαλισμό. Το σκεπτικιστικό όμως και την άναισιοεξία θα την κρατήσει ως το τέλος της ζωής του.

'Ο Καβάφης πιστεύει στη δύναμη του λόγου μ' αυτό συνδέεται και ή αντίληψή του για την ύψιστη άποστολή του ποιητικού λειτουργήματος.

Στα πρώτα του ποιήματα ο Καβάφης ταλαντεύ-ονταν μεταξύ του ρομαντισμού, του συμβολισμού και της παρνασσικής παράδοσης, που σε διάφορες αντι-στοιχίες συνυπάρχουν στα έργα του, μέχρι το τέλος της τελευταίας δεκαετίας του 19ου αιώνα. 'Αλλά ή προσέγγιση στους παρνασσικούς και στους συμβολι-στές δε θα πάρει ποτέ τη μορφή ένσωμάτωσης στη σχολή, πλήρους άποδοχής του αισθητικού προγράμ-ματός της.

'Ο Στρατής Τσίρκας στο βιβλίο του ο «Καβά-φης και ή εποχή του» παρουσιάζει τις σημειώσεις του Καβάφη από άφορμή την κριτική στο έργο του Thomas Hardy «Judethe obscure» (1896). 'Ας σημειωθεί ότι το μυθιστόρημα αυτό ανήκει στη σειρά που φέρει την ένδεικτική για τον ρεαλισμό του 'Αγγλου συγγραφέα όνομασία «'Ιστορίες περί χαρκτηρών και περιβάλλοντος». Τα σχόλια που κάνει εκεί ο Καβάφης μās ώθούν ίστη σκέψη ότι πρός το δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1890, ή κλίση σε μια ρεαλιστική άπεικόνιση της πραγματι-κότητας έχει γίνει για τον ποιητή ποιητικό πρό-γραμμα.

'Ο Καβάφης στα χρόνια της ώριμότητάς του συμβαδίζει με την κοινή στην παγκόσμια λογοτεχνία ρεαλιστική τάση για την άνάπλαση ζωντανών, εκέ-νητων και πειστικών ανθρώπων χαρακτήρων στο έργο του. Αιτός ο δρόμος μιάς καθαρά ρεαλιστικής ένίσχυσης του πραγματικού παίρνει δημιουργική εξέλιξη στα χρόνια της ώριμότητάς του Καβαφικού έργου. Μπορούμε να πούμε άδίσταχτα ότι το ρεαλι-στικό βάθος της ποίησης του Καβάφη το συγκρατεί ή γνώση σε βάθος του σύγχρονου κόσμου. Στην ποί-ηση του Καβάφη, ή ρεαλιστική τέχνη εκδηλώθηκε με μαστορική άξιοποίηση του ιστορικού υλικού 'Η μαστοριά της ποιητικής του Καβάφη είναι ή τέχνη της ρεαλιστικής άνάπλασης του τυπικού, ή ρεαλι-στική τέχνη του 20ου αιώνα.

'Από την άρχή κιόλας του αιώνα μας, ή έπι-δραση της ρεαλιστικής σχολής του φρασμένου κοι-

Η ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΣ
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

I

Είμαστε κι οι δύο μας ένα ταξίδι στο χτές.
Πάντοτε έτσι, σά δέντρα που πέτρωσαν,
σ' ένα χαμένο δάσος.
'Ακίνητοι με τις φωνές των περασμένων,
να μās συντροφεύουν...
Σκιές στο φώς που παίζει σάκι στα μάτια μας.
Είναι κάτι στιγμές που μās βαραίνουν
σαν αιώνες.
Κουράστηκα να κουβαλάω τύψεις για
τ' άλλα δεσμά μου.
Οί σκέψεις μου διάφανες, σαν τις άκτινογραφίες
που κρεμάς στους τοίχους.
Πόσο καλά διαβάσεις την άρρώστια
σ' αυτά τ' άσπρόμαυρα κομμάτια.
Τάχα είναι τόσο δύσκολο να βγάλεις,
διάγνωση για μένα ;

Είμαστε δυο τραίνα που πάντα συναντιώνται,
σε διάφορους σταθμούς.
Για λίγο σταματάμε, ώπου ν' ανάψουν πάλι
τα φανάρια.
Θέλω να πιστεύω ότι δεν έχει τέρμα
το ταξίδι. Γι' αυτό
δε σε φοβάμαι πιά. Μιά θλίψη μόνο κομματιάζει
τα παντζούρια μου.
'Ακροβατείς, ενώ τα χέρια σου, σά δυνατές
φτερούγες, με σκεπάζουν. Πόσο μυστήριο !
'Εγώ έχω τεμαχίσει την ψυχή μου.
Χάνομαι σ' ένα βαθύ πηγάδι, που δεν έχει τέλος,
Διαβάζω κάποιο βιβλίο τις νύχτες, ώπου με βρίσκει
το πρωί. Και το φεγγάρι με το χρυσό του δίχτυ,
καταπίνει την παλιά μου νιότη.
'Αφομοιώνεται ή σκιά μου στο σκοτάδι κι έτσι
νοερά σε συναντάω. 'Αερικό παράξενο κι' ώραίο,
ώς τότε ή μορφή σου θα με κυνηγάει ;
'Ως τότε θα ξεθάβεις κομμάτια απ' την παλιά άγάπη ;
'Αλλες φορές ακούω μουσική, μ' ένα ποτήρι τζιν
στο χέρι.

II

Μόνη σ' αυτό το σπίτι με τις φωνές μου, τα βιβλία μου,
τα ποιήματά μου.
Τότε ή σκιά σου χώνεται ανάμεσα στις άλλες
κι ειρωνικά χαμογελάει : «'Ακόμα πολεμάς με
το συμβιβασμό» μου λές :
«'Ακόμα δε βαρέθηκες να μ' άποφεύγεις».
Σ' ακούω πίνοντας το καυτερό ποτό που άποκοιμίζει
τις αισθήσεις.
Σ' ακούω όπως τα παιδιά μαθαίνουν την αλήθεια,
απ' τους μεγάλους.
Ποτέ μου δε μεγάλωσα. 'Εχω την άθωότητα
μικρού παιδιού.
Είμαι άγνη κι άς γνώρισα τον πόθο, σε
νεανικά κορμιά που δεν άγάπησα.
Γιατί ή άγάπη δεν μετρίεται δεν όρίζεται.
Κι έγώ δεν την όρίζω.
Κουράστηκα να σου μιλάω, και να μη με νιώθεις.
'Η ζωή μου είναι μια ούτοπία.
Παλεύω σαν τον Δόν Κιχώτη με τους άνεμόμυλους.
Θέλω να φύγω από αυτό το σπίτι, με τις σκιές του
και τους φόβους του.
Ν' αφήσω αυτή την πόλη που πεθαίνει,
να ξεχάσω τα μάτια σου, το σώμα σου,
τη δύναμή σου... προπάντων τον έγωισμό σου.
'Ελεύθερη και μόνη τη ζωή ν' άρπάξω απ' τα κέρατα,
να τη νικήσω ή να με νικήσει.

'Από τη συλλογή «Δεσμώτες επί άντιπαροχή»
της Ράνιας Ζούκα-Κωνσταντοπούλου.
'Αθήνα 1982

νονικού και ψυχολογικού μυθιστορήματος (Μπαλζάκ, Σαν-τάλ, Φλωμπέρ, Ζολά. 'Ανατόλ Φράνς), σχολής της σύγ-χρονης ρεαλιστικής τέχνης θα είναι αισθητή στο ώριμο έργο του Καβάφη. Παραθέτω έδώ ένα ώραίο ποίημα της ρεαλιστικής συγκινησιακής τέχνης του Καβάφη :

ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

'Εδώ άς σταθώ. Κι' άς δώ κι' έγώ
τη φύση λίγο
θάλασσας του πρωιού κι' άνέφελου ούρανο
λαμπρά, μαβιά, και κίτρινη όχθη' όλα
ώραία και μεγάλα φωτισμένα.
'Εδώ άς σταθώ. Κι' άς γελαστώ πώς βλέπω αυτά
(τά είδ' αλήθεια, μία στιγμή σαν πρωτοστάθηκα)
κι' όχι κι' έδώ τις φαντασίας μου.
τις άναμνήσεις μου, τα ίνδάλματα της ιδονής ;

'Αν και μπορεί να λεχθεί ότι το ποιητικό έργο του Καβάφη έχει την έξής ιδιομορφία: δεν ανήκει σε καμιά από τις γνωστές σχολές τέχνης.

Μπορεί μάλιστα να λεχθεί ότι ο Καβάφης δημιούρ-γησε δική του σχολή στη νεότερη 'Ελληνική ποίηση. Πάντως ο Καβάφης είναι ποιητής υπερμοντέρνος, ποιητής των μελλουσών γενεών. 'Εκτός από την ιστορική, ψυχολο-γική και φιλοσοφική άξία του, ή λιτότητα του ύφους του, που έγγίζει πολλές φορές τη λακωνικότητα, ο μετρημένος ένθουςιασμός του, που ώθει προς τη διανοητική συγκί-νηση, ή όρθη φράση του, αποτέλεσμα μιάς άριστοκρατικής φυσικότητας, ή έλαφριά ειρωνία του άντιπροσωπεύουν στοιχεία, που θα εκτιμηθούν άκόμα περισσότερο από τις μελλούμενες γενιές. Ποιητές σαν τον Καβάφη παίρνουν πρωτεόνονα θέση μέσα σ' ένα κόσμο, που θα σκέπτεται και θα προβληματίζεται. Με αυτά τα δεδομένα το έργο του δε θα μείνει άπλως κλεισμένο στις βιβλιοθήκες σαν ι-στορικό τεκμήριο της 'Ελληνικής λογοτεχνικής εξέλιξης, αλλά θα διαβάζεται, θα τέρπει, θα προβληματίζει και θα διδάσκει.

Σ. Α.

ΤΟ 1983 χαρακτηρίστηκε από την Ευρωπαϊκή Έπιτροπή μετά από πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έτος των μικρομεσαίων.

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν τα βασικά κύτταρα της οικονομίας της χώρας μας και ότι διαδραματίζουν έναν αναντικατάστατο ρόλο στην εξελικτική πορεία αυτής.

Για το λόγο αυτό πρέπει να βοηθηθούν να ξεπεράσουν τα χρονίζοντα προβλήματα τους και να προσαρμοστούν στις σύγχρονες αναπτυξιακές ανάγκες. Τα προβλήματα αυτά επιδεινώθηκαν και από την παγκόσμια οικονομική κρίση, η οποία πέρα από τις άλλες επιπτώσεις που είχε στην οικονομία μας στάθηκε καθοριστικός παράγοντας για την εξέλιξη των επιχειρήσεων μικρού και μεσαίου μεγέθους και παρέτεινε την οικονομική δυσπραγία αυτών.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές γεννιέται θέμα επιβίωσης των μικρομεσαίων επιχειρηματικών μονάδων και θα πρέπει να καταβληθεί έντονη προσπάθεια για την ανάσχεση των απειλητικών τάσεων που απορρέουν από τα προβλήματα αυτών και τη βελτίωση της δύσκολης θέσης στην οποία ευρίσκονται.

Ένα από τα βασικότερα προβλήματα που υπάρχουν και προσδιαγράφουν ακόμη την τύχη της μικρομεσαίας επιχείρησης και την βιωσιμότητα αυτής είναι η ανεπάρκεια χρηματοδότησής της για ώριμους κλάδους (επαγγελματίες). Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις διακίνησης και παροχής υπηρεσιών έχουν αγνοηθεί ως τώρα στον τομέα αυτό. Όμως λογική και με ευνοϊκούς όρους Τραπεζική χρηματοδότηση θα βοηθήσει την ανταγωνιστική παρουσία τους στην αγορά.

Η λύση βρίσκεται στην επεξεργασία ενός προγράμματος «ελεγχόμενης πιστεως» για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που θα συνδυάζει την παροχή χρηματικών μέσων για να επεκτείνουν ή να καλύψουν την επενδυτική τους δραστηριότητα, για τον εκσυγχρονισμό του τεχνολογικού εξοπλισμού τους. Η ενίσχυση δε αυτή θα γίνει αποτελεσματικότερη όταν συνοδεύεται από χαμηλά επιτόκια και όταν το ρόλο του έγγυητου αναλάβει το Δημόσιο.

Αναφορικά με το φορολογικό τους πρόβλημα πρέπει να δοθούν φορολογικές διευκολύνσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σαν κίνητρο για την παραπέρα βελτίωση της λειτουργικής δομής τους και να εφαρμοσθούν σταθεροί συντελεστές και όχι η τύχη των μικρομεσαίων να εξαρτάται από τον εκάστοτε έφορο.

Θα πρέπει οι μικρομεσαίοι να απολαμβάνουν την ίδια φορολογική μεταχείριση (απαλ-

Η ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΓΕΝΝΑ ΘΕΜΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ

λαγές) αν όχι με τους μισθωτούς, τουλάχιστον με τους ελεύθερους επαγγελματίες, δεδομένου ότι σε πολλές περιπτώσεις αυτοί οι ίδιοι δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτοαπασχολούμενοι.

Το αγορανομικό

Το αγορανομικό σύστημα επίσης δημιούργησε μία ασφυκτική κατάσταση στο χώρο των μικρομεσαίων, των οποίων τα προϊόντα τελούν υπό διατήρηση και αντιμετώπιζονται συνεχώς αγορανομικούς ελέγχους.

Η αναδιάρθρωση του απηρχαιωμένου αγορανομικού συστήματος, ώστε να γίνει περισσότερο ευέλικτο, πρέπει να γίνει με γνώμονα τις επιπτώσεις που τυχόν θα προκαλέσουν τα αγορανομικά μέτρα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι μικρομεσαίοι είναι αναγκαίο να απασχολούνται από το άγχος της ασυνόμησης στις τιμές που αποτελούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη αυτών.

Ένας άλλος παράγοντας ανασχετικός της εξελικτικής πορείας των μικρομεσαίων είναι η ύπαρξη του παρεμπορίου και ο υπερεπαγγελματισμός που πλήττουν το οργανωμένο εμπόριο και αποβαίνουν σε βάρος των συμπεριφερόντων των καταστημάτων των οποίων περιορίζουν τον όγκο των πωλήσεων δεδομένου ότι αντιμετωπίζει αυξημένα έξοδα συντήρησης και λειτουργίας.

Είναι απόλυτη ανάγκη να διασφαλιστεί η λειτουργία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και κατ'επέκταση η απόσβεση των επενδυμένων σ'αυτήν κεφαλαίων για διαρρυθμίσεις, τεχνικό εξοπλισμό, ανακαινίσεις τα οποία, ως γνωστόν, συνήθως είναι τεράστια και πολλές φορές οι επιχειρηματίες δεν προλαβαίνουν ούτε να τ'αποσβέσουν.

Οι μισθώσεις

Επίσης είναι ανάγκη τα ένοικια να μην υπερβαίνουν το ρυθμό αύξησης του τιμάρθιμου, ή δε διάρκεια της μισθώσεως να είναι εξαιρετική, να ισχύει δε για την επαγγελματική στέγη ότι ισχύει σε πολλές χώρες της Ευρώπης και ενδεικτικά αναφέρουμε τη Γαλλία που ο μικρομεσαίος προστατεύεται και δεν ευρίσκεται από τη μία μέρα στην άλλη στο δρόμο.

Υπάρχει ανάγκη για ποιοτική βελτίωση των μικρομεσαίων και σωστή συγκρότηση των εργαζομένων σ'αυτές.

Η εκπαίδευση

Ο υπερεπαγγελματισμός με όλες τις άσχημες επιπτώσεις του είναι αποτέλεσμα της ελλείψεως και των τεραστίων κενών που υπάρχουν στον

τομέα της εκπαίδευσης και του προσανατολισμού των νέων ατόμων και του αναπροσανατολισμού εκείνων που αναγκάζονται να αλλάξουν χώρο δουλειάς.

Τα άτομα που αποφοιτούν κάθε χρόνο από τις σχολές τουριστικών επαγγελμάτων έχει αποδειχθεί ότι δεν αποκτούν την κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση, αλλά παίρνουν απλώς το πτυχίο για να αποκτήσουν την επαγγελματική ιδιότητα.

Θα πρέπει άπωσδήποτε στις σχολές αυτές να συμμετέχουν και επαγγελματίες ως διδακτικό προσωπικό κατά το χρόνο της εκπαίδευσης, κατά το χρονικό διάστημα

δε των εξετάσεων στις εξεταστικές επιτροπές να συμμετέχουν εκπρόσωποι των επαγγελματικών τάξεων,

Αυτό θα αποβεί προς όφελος της πολιτείας, διότι πιστεύουμε ότι με τον τρόπο αυτό θα αποφοιτούν από τις σχολές άτομα που έχουν αποκτήσει τις κατάλληλες γνώσεις για να ανταπεξέλθουν στις αυξημένες υποχρεώσεις που υπάρχουν για την άνοδο του τουριστικού ρεύματος στη χώρα μας.

Τα κίνητρα

Τονίζουμε τέλος την ανάγκη παροχής αναπτυξιακών κινήτρων για όλους τους μικρομεσαίους και μάλιστα τέ-

τοιων που να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της συνεταιριστικής και κοινοπρακτικής ιδέας, στη δημιουργία Προμηθευτικών Συνεταιρισμών, την παροχή κεφαλαίων κινήσεως και παγίων εγκαταστάσεων.

Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι στο χρόνο που ονομάστηκε έτος των μικρομεσαίων, η Πολιτεία θα φροντίσει για την υλοποίηση των παραπάνω στόχων για την ουσιαστική και πολύπλευρη ενίσχυση των μικρομεσαίων, ώστε να υπάρξει και δομή και υλικό που θα στηρίξει τις εθνικοοικονομικές φιλοδοξίες.

Η Σύνταξη

Η μόλυνση της ατμόσφαιρας μετριέται σε εκατομμύρια τόνους

Η ΖΩΗ πάνω στη γη εξαρτάται από την ατμόσφαιρα που την περιβάλλει ή οποία όμως υπόκειται σε μεγάλες φυσικές μεταλλαγές καθώς και σε μεταβολές από τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Αυτή την απλή αλήθεια δεν πεί πολλοί καιρός που οι άνθρωποι των αναπτυγμένων κύρια χωρών, την αντιλήφθηκαν και συνειδητοποίησαν την έκταση των επιδράσεων που μπορεί να έχουν οι ανθρώπινες δραστηριότητες πάνω στον ζωτικό αυτό πόρο. Οι μεταβολές που προκαλούν οι δραστηριότητες του ανθρώπου στην ατμόσφαιρα και οι επιπτώσεις που οι μεταβολές αυτές έχουν πάνω στην ανθρώπινη ευημερία είναι δύσκολο να προσδιορισθούν και να μετρηθούν με βάση την τρέχουσα γνώση. Αυτά ακούστηκαν για πολλοστή φορά στις συνεδριάσεις της Διασκέψεως και Οργανώσεως Περιβάλλοντος για τα 10 χρόνια από την Παγκόσμια Διάσκεψη της Στοκχόλμης του Μάη 1972.

Επίσης ανακοινώθηκε τι οι εκπομπές οξειδίων του θείου στην ατμόσφαιρα είναι πολύ ψηλότερες στο βόρειο ημισφαίριο απ' ό,τι στο νότιο (145,5 και 5,5 εκατ. τόνοι το χρόνο αντίστοιχα). Μεσα στην 10ετία 1970 - 80 οι παγκόσμιες ανθρωπογενείς εκπομπές οξειδίων του θείου αυξάνονταν κατά 5% το χρόνο με συνολική αύξηση στη 10ετία 40 - 50%. Ποσοτικά, οι εκπομπές αυτές έφθασαν το 196 εκατ. τόνους περίπου το χρόνο (με μία διακύμανση 30 εκατ. τόνων).

Εκείνο όμως που έχει ιδιαίτερη σημασία, είναι ότι οι συγκεντρώσεις οξειδίων του θείου και των αιωρούμενων σωματιδίων παρουσίασαν σοβαρή μείωση στις περισσότερες περιοχές όπου υπάρχουν και εφαρμόζονται πολιτικές αντιρρύπανσης, ενώ παρ-

οχή αυξήθηκε εκεί όπου δεν υπάρχουν τέτοιες πολιτικές ή αν υπάρχουν εφαρμόζονται αναποτελεσματικά, πράγμα που συμβαίνει κύρια στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Πρόσφατες ενδείξεις από έρευνες και μελέτες που πραγματοποιήθηκαν στην Ευρώπη και στην Βόρεια Αμερική βεβαιώνουν ότι οι φωτοχημικοί ρύποι μπορούν μετακινούμενοι μέσα στην ατμόσφαιρα αρκετές εκατοντάδες χιλιόμετρα και συνεπώς να προκαλέσουν εντάσεις σε τοπικά προβλήματα αστικών κέντρων που βρίσκονται σε μεγάλη έκταση από το σημείο που δημιουργήθηκε η ρύπανση. Αν και είναι δύσκολο να βγάλει κανείς συμπεράσματα από τις τάσεις που σημειώθηκαν την τελευταία 10ετία θεωρείται βέβαιο ότι—όπως συνέβη και με τα οξείδια του θείου—όπου καθιερώθηκαν μέτρα έλεγχου οι συγκεντρώσεις των οξειδωτικών παραγόντων μειώθηκαν· ενώ αντίθετα όπου δεν επιβλήθηκαν μέτρα ή όπου αυτά εφαρμόστηκαν αναποτελεσματικά ή όπου ο αριθμός των αυτοκινήτων παρουσίασε ραγδαία αύξηση οι συγκεντρώσεις των οξειδωτικών ρύπων παρουσίασαν μεγάλες αυξήσεις.

Σοβαρή απειλή, διαπιστώθηκε επίσης κατά το στρώματος όζοντος που περιβάλλει την ατμόσφαιρα. Η μείωση του στρατοσφαιρικού όζοντος αποδίδεται στις αυξανόμενες απορρίψεις των ψυκτικών υλών που χρησιμοποιούνται υπό πίεση στα σπρέι και στα ψυγεία, ενώ ως το τέλος της 10ετίας του 70 δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία για το βαθμό συμμετοχής των υπερηχητικών εναερίων μεταφορών κατά το όζοντος. Αξίζει να σημειωθεί η γενική παραδοχή ότι κύριο αποτέλεσμα της μείωσης του στρατοσφαιρικού όζοντος θα είναι αύξηση της

ποσότητας της υπεριώδους ακτινοβολίας που φτάνει στην επιφάνεια της Γης και που θεωρείται υπεύθυνη για τον καρκίνο του δέρματος, άναμεσα στις άλλες σοβαρές επιπτώσεις που έχει πάνω στο φυσικό περιβάλλον και το κλίμα της.

Επιπτώσεις πάνω στο κλίμα της, που ή έκτασή τους δεν έχει προσδιοριστεί ακόμα, έχουν και τα πολύ λεπτά αιωρούμενα σωματίδια της στρατοσφαιρας που τα τελευταία χρόνια παρουσιάζουν μία αύξηση 9% το χρόνο.

Κατά την ίδια χρονική περίοδο οι συγκεντρώσεις διοξειδίου του άνθρακα εμφανίζονται άργη, αλλά σταθερή αύξηση που οφείλεται κύρια στην αυξανόμενη χρήση ορυκτών καυσίμων και φυσικά στη, σε μεγάλο βαθμό, κοπή των δασών. Αυτή η αύξηση λέγεται ότι έχει σοβαρές επιπτώσεις πάνω στο κλίμα, ή άποψη όμως αυτή δεν έχει εδραιωθεί επιστημονικά και με ακρίβεια γιατί παρά τα σοβαρά μετεωρολογικά φαινόμενα και γεγονότα που παρατηρήθηκαν στις διάφορες περιοχές του κόσμου κατά τη 10ετία του '70 (τρομοκρατικές ξηρασίες, καταιστροφικές πλημμύρες, συνεχείς παγεροί χειμώνες και μεγάλες τροπικές καταιγίδες) οι μετεωρολόγοι δεν μπορούν να εντοπίσουν και να σημειώσουν μόνιμες έντυπωσιακές αλλαγές στο παγκόσμιο κλίμα κατά την περίοδο αυτή.

Η Σύνταξη

**ΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Ο ΣΚΟΤΗΣ**
Πλατεία Έλαιών
(Γέρμα Νέας Κηφισιάς)
Τηλ. 80.13.335

Αναλαμβάνουμε :
Χορούς, Γάμους
Βαπτίσις

ΣΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η θεολογική και κοινωνική προσφορά

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

ΕΝΝΙΑ περίπου δλόκληροι αιώνες πέρασαν από τότε που θεσπίστηκε επί αυτοκράτορος Κων/νου του Μονομάχου (1042 - 1055) με εισηγητή το λόγιο Μητροπολίτη των Εuchaίων 'Ιωάννη Μαυρόποδα, η κοινή γιορτή των τριών μεγάλων 'Ιεραρχών και οίκουμενικων διδασκάλων, του ούρανοφάντορος Βασιλείου, του θεολόγου Γρηγορίου και του χρυσορρήμονος 'Ιωάννου. Έτσι επιβλήθηκε η ισοτιμία των τριών μεγάλων εκκλησιαστικών μορφών και κώπασε η πνευματική διδμάχη των Ρωμιών της Βασιλεύουσας γύρω από το ποιός υπερτερούσε των άλλων.

Η σημερινή όμως μεγάλη γιορτή έχει κι ένα άλλο πρόσθετο γνώρισμα: είναι η γιορτή των Γραμμάτων και της παιδείας, σύμφωνα με άγραφο νόμο, από αιώνες υφιστάμενο, πιδ συγκεκριμένα δε από το έτος 1842, όταν επίσημα πιδ το Πανεπιστήμιο των 'Αθηνών, το μοναδικό τότε ανώτατο πνευματικό ίδρυμα του έθνους, καθώριζε επίσημη ημέρα των γραμμάτων τη γιορτή των τριών 'Ιεραρχών.

Τα χρόνια από τότε κυλούν. Η γιορτή επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο παρακινώντας την ιστορική μνήμη του έλληνοισμου και της νέας γενιάς ιδιαίτερα να στραφεί και να வாύσει το μεγαλείο των τριών μεγάλων ανδρών, την αγιότητα του βί-

ου τους, τους σκληρούς αγωνες τους, την πολύπλευρη παιδεία τους.

Αλλά όπως συμβαίνει και με άλλες έθνικές και εκκλησιαστικές επετείους ή γιορτές, έτσι και η μακρά εορταστική παράδοση των τριών 'Ιεραρχών κινδυνεύει να γίνη τύπος χωρίς ουσία, πιδ με θεαματικότητα μιν άλλα χωρίς το ανάλογο πνευματικό περιεχόμενό της, 'Ιδιαίτερα γιδ το σημερινό ανθρωπο και μάλιστα το νέο, πιδ δέν προθυμοποιείται εύκολα να βγεί απ' τον πιεστικό κλοιό των καυτών καθημερινών προβλημάτων και τον έντονο ρυθμό της σημερινής ζωής κι επί πλέον δυσκολεύεται, μέσα στην ασυγκράτητη όρμή του γιδ αποδέσμευση κι έλευθερία να μαθητεύσει στο σχολείο της παρυδόσεως.

Ας δοϋμε όμως συνοπτικά την σημασία και την προσφορά των τριών 'Ιεραρχών. Έν πρώτοις ο Μ. Βασίλειος φάνηκε στον ύμωνα μεγάλος κοινωνιστής. Με τη μεγάλη του πείρα και τη διεισδυτική του ματιά έβλεπε τα ζητήματα πιδ άπασχολούσαν

την όμαδική ζωή των συνανθρώπων του και δέν τὰ παρέτρεχε. Ένοιώθε τον πόνο των συνανθρώπων του σαν δικό του πόνο, και ζητούσε να τον απαλύνει με το μοναδικό φάρμακο, την αγάπη. Κήρυκας της αγάπης χαρακτηρίζεται. Συχνά επανερχόταν στο μεγάλο αυτό θέμα και μιλούσε με φλόγα. Νά ξανα από τα πολλά του κηρύγματα: «Μιμήσου τη γή ανθρωπε, καρποφόρησε όπως εκείνη και μη αποδειχθείς χειρότερος από το άψυχο χώμα. Εκείνη δηλαδή τρέφει και αυξάνει τους καρπούς, όχι γιδ να τους απολαμβάνει ή για, αλλά γιδ να τους βάζει στη δική σου διάθεση... Έμπρός, λοιπόν, και συ διάθεσε τον πλούτο σου σε ποι κίλες ευεργεσίες και γίνε γενναιοδωρος και παραδειγματικός στις δαπάνες χάριν των άπόρων και των στερουμένων».

Δέν περιφρονεί τα υλικά αγαθά ο Βασίλειος, αν και άποδίδη εις αυτά μόνον την αξία των αποβλέπουν εις την έξυπνέτησή των προσκαίρων άναγκών. Τα αγαθά ως σύνολον ανήκουν εις τον

Θεόν, ο δε πλούσιος δέν είναι ιδιοκτήτης των αγαθών, τὰ όποια κατέχει, άλλ' απλώς οίκονόμος, διαχειριστής του Θεού.

Ο Βασίλειος, ο έμπνευσμένος 'Ιεράρχης, ποτέ δέν σταμάτησε να μαζεύει χρήματα και υλικά, ξεσηκώνοντας πλούσιους και φτωχούς. Μ' αυτά έκτισε κι όργανωσε το ύπεροχο εκείνο συγκρότημα έξω από την Καισάρεια τη «Βασιλειάδα». Σωστή 'Ακρόπολις του έλέους, πιδ στεφάνωσε το όλο του έργο ήταν τουτό το ίδρυμα. Έξαιρετο δείγμα πολιτισμού ύπεροχος καρπός του Χριστιανισμού.

Έδω βέβαια, δέν κτίσθηκαν Παρθενώνες και Έρεχθεία, αλλά του πόνου καταφύγια και ναοί: έδω οι φτωχοί, οι άστεγοί, οι έγκαταλελειμένοι εύρισκαν το «πτωχοκομείο» τους, πιδ εκεί οι ξένοι και όδοιπόροι τον «ξενώνα» τους, πιδ πέρα οι γέροντες το ζεστό περιποιητικό «γηροκομείο» τους, οι άρρωστοι το «νοσοκομείο» τους. Νά γιδ τὰ ύπεροχα άποτελέσματα της σταυροφορίας της αγάπης στην Και

σάρεια τὰ περιγράφει ή ιστορία με ζωηρά χρώματα.

Ο Βασίλειος όμως δέν ήταν μόνον κοινωνικός εργάτης, αλλά και δεινός ρήτωρ. Τis όμιλίες του χαρακτηρίζει θερμή πίστη, ιαθεία μόρφωση, λεπτοτάτη παρατηρητικότητα, άκριβής γνώση των κοινωνικών προβλημάτων, ύφος περίτεχνο κι έκλεκτό. Ο διάσημος φιλόλογος Μόλ λεντορτ σημειώνει πώς «τα κηρύγματα του Βασιλείου δέν θά έδίσταζαν να υπογράφουν και οι καλύτεροι ρήτορες των 'Αθηνών». Συγχρόνως ο Βασίλειος ήταν ή «παναρμόνιος λύρα του πνεύματος», πιδ άφηνε στα χέρια της ματαιοδοξίας, το ήμάτιο των ρητορισμών και της ματαίας επιδείξεως γνώσεων. Είχε πάντα τη συναίσθηση, δι μετέδιδε τὰ λόγια του κυρίου και τίποτα δικό του. Ήταν βιβλικός και πνευματέμφορος.

Το μεγαλείο του Μ. Βασιλείου είναι άξεπέραστο στο σύνολό του. Με την πληρότητα και την άρμονία πιδ τον διακρίνει στέκεται άσύγκριτος, ό,τι κυρίως μς θαμπώνει στον Βασίλειο είναι ή θαυμαστή σύνθεση. Ήταν ταυτόχρονα ό σοφός, ό ρήτορας, ό κοινωνικός εργάτης, ό στυλοβάτης της αλήθειας, ό παραστάτης των πονεμένων.

Δίπλα στη σπάνια απάρνηση καλλιέργησε ό σο-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 5η σελ.

ΑΡΠΑΓΗ, άπάτη, κλοπή, άδικία, με το νόμο, ή άνευ αυτού...

Βαρύς, μολυβάτος, ό ποινικός φάκελλος του Μικέ. «Το καμάρι της οινωνικής μας ήθικης».

Ένα σωρό τέτιες περγαμινές, είχε ό Μικέ. Πιδ άμα, τίς βάλουμε σε χαρτί, δέν μς πέρνουνε πέντε τόμοι!

Το μεγάλο όμως σουξέ του Μικέ, πιδ έφτανε στο διαπάων του πάθους του, ήταν το Σ.Ε.Ε.

Δέν ήταν κεφάλι αυτό πιδ κουβαλούσε ό Μικέ. Αυτό ήταν ένα κινητό «Πορνείο»! Δέν γλύτωνα θηλυκό, και αν άκόμα το βρακί της πιδ φορούσε ήταν «μπρούντζινο».

Είχε και δικές του θεωρίες ό Μικέ:

— «Όλοι οι άνθρωποι, έλεγε, είναι έρωτιάριδες και μουντάριδες, και φέματα να μη λέμε. Νά πιδ είναι ή διαφορά: άλλοι παίζουν τον τίμιο, αλλά δέν είναι. Γιατί; Γιατί όταν τὰ κάνουν και κρύβεσαι, είσαι εκ κατασκευής «έμπαγάσας», πιδ λέει και ή «πιάτσα». Έγώ τὰ κάνω, αλλά δέν κρύβομαι. Όλοι είμαστε τέτιοι. και φέματα να μη λέμε. Έξω από αυτούς, πιδ έχουνε φυσικά έλατώματα, αλλά δέν τολμάνε να τὰ δείξουν! Κάνουνε ό,τι θά κάνουνε, στη ζούλα! Κι' από πάνω ρίχνουμε έναν πέπλο ήθικης. Και να δείς φίλε μου πιδ δίνουνε και συμπιές κιόλας!

— «Όσοι είναι δειλοί πάλι, πιδ δειλοί, ή έχουνε ξεπεράσει την ήλικία «των δυνατότη-

των» και έχει χαθεί γιδ αυτούς το μέσον της επικοινωνίας τους με το έτερόφυλο, όταν γίνε πιδ το μέσον επικοινωνίας «τέως», (χρονικό έπίρημα), τότε πιδ μς πρίζουν στην ήθικολογία... Αίσχος! Άμαρτία! Κόλαση! Θεός νόμος, ανθρώπινο νόμος, άξιόπρεπεια, χαλιναγωγήση. έκφυλισμός, πάθη, φρίκη, ποταπότης, χαμέρπεια!

Και ένα σωρό λέξεις κομμένες και ρασένες «γιδ τους εισαγγελείς».

Στο βάθος όμως, κανένας δέν τὰ πιστεύει αυτά.

— Μωρέ είμαστε κάτι λέρες. Βλέπεις στην κοινωνία του ανίσχυτου κοινισμού και της διπρόσωπης ήθικης πιδ ζούμε, θά πρέπει να δείξουμε επιφάνεια. Έμ, πώς θά μς σεβαστεί ή κοινωνία και θά μς όνομάσει «έκλεκτά μέλη της». Πώς θά μς δώσει «τοποθέτηση και άναγνώριση»;

— Και έτσι φίλε κοροϊδεύουμε και τους έαυτούς μας στα φανερά και τους άλλους στα κρυφά. Γιατί άμα κανένας είναι ψεύτης στον έαυτό του, δέν μπορεί να είναι αληθινός σε κανέναν. Και είμαστε πιδ ικανοποιημένοι γιδ όσα κάνουμε στα κρυφά και γιδ όσα δείχνουμε φανερά! Άποστολοι της ήθικης και της ζού-

— Φτου μας όλους μας μαζί! να μη βασκαθούμε! 'Ηθικοί είναι όσοι δέν τολμάνε να είναι ανήθικοι, φίλε.

— Και να δείτε, έναν ύμνο στην ανηθικότητα και μιδ άπολογία στην ύποκρισία μας πιδ έκανε ό Μικέ. Θά τότε ζήλευσε άκόμα και ό Λαντρός.

— Είδατε ποτέ καμιά γυναίκα, πιδ όμορφη και νέα, να βρίζει τον έρωτα; Ποτέ. Όσες τον βρίζουνε, είναι άδικημένες, στεγνές, με σκάρτον έρωτικό έξοπλισμό. Η θά είναι άπογοητευμένες από κάποια άνοστη περιπάτεια.

— Και οι άντρες; του λέω.

— «Ω, οι άντρες! Πιάσε τη μύτη σου, να μη σε πάρει ή μύχη! Όλοι αυτοί οι ανώτεροι: Κολάρο, γραβάτα, παπιόν, κηρύγματα, βιβλικές γενειάδες, «ώχ! το μάτι μου», φαρμάνια κρυφά, «λέρες του κερατά». Έκτός των έλαφώς βλαμένων, ή των εν άποστρατεία (άποσκατεία). Ούτε κουβέντα γιδ τους συμφεροντολογικά τοποθετημένους θρησκευοκάπηλους. Και στόπ!

— Εέρεις από 'Ιστορία; με ρωτάει ό Μικέ.

— Μάλον ναί, του λέω, κάτι χοντρά.

— Έ, τότε θά θυμάσαι το

Ναπολέοντα, πιδ τάρτιαζε με τη Μαρία Βαλέφσκα. Και του κάνανε ποιήματα, έρωτα, έξιδανίκευση. Μιδ 'Ιστορία, πιδ μέσα στο βάθος της ήτανε, βρωμιά και προδοσία.

— Άλήθεια γιδ οι βρωμιές των ΜΕΓΑΛΩΝ, αντικρύζονται με συμπαθητικό βλέμα; Και ή Μαρία Στούαρτ; έξώλης και προώλης! Όμως πάντα δημιουργούσε μιδ συμπάθεια. Την καημενούλα! Λέγανε.

Άν ήταν όμως κανένα κοριτσάκι φτωχό, του λαού, θά λέγανε όλοι τους:

— Ού, να χαθεί, την παλιοβρωμία!

— Θέλεις τώρα να σου φέρω τέτ-ατέτ, με ένα προχθεσινό γεγονός, πιδ έλαβε χώρα στα δικαστήρια; Άκου το λοιπόν: «Ο γιδς ενός βιομήχανου διακόρεψε ένα φτωχό και όμορφο κοριτσάκι, την Καλιοπίτσα. Την είδε στρουμπολοειδή την Καλιοπίτσα και την πρότεινε μιδ βόλτα με το κότερο: Πάμε μιδ βόλτα Καλιοπίτσα (και σās βολεύω έγώ). Η Καλιοπίτσα, σαν κοριτσάκι, θέλει, και όταν άκόμα καμώνεται, δι δέν θέλει.

Άργότερο στο δικαστήριο, ο Εισαγγελέας λέει: «Τδ άθων τουτό θύμα, πιδ παρσεύθει ύπό του βδελυρού σατύρου».

Η μάνα της Καλιοπίτσας,

κλαίει: «Άχ, το καυμένο μου το κοριτσάκι μου. Ο παλάνθρωπος».

Δόντια τρίζουνε στους διαδρόμους, οι συγγενείς της Καλιοπίτσας, πιδ έφτασαν απ' το χωριό, άγριοι, με κάτι μουστικές καλαμποκίσες: «Η τιμή της Καλιοπίτσας μας άτιμοι»!

Άλλά μόλις πέρασε καμιά τριακοσαριά χιλιάρια, όλοι συμβιβαστήκανε!

«Και ή τιμή της Καλιοπίτσας άτιμοι»;

— Πιδ τιμή; «Η τιμή της Καλιοπίτσας, λούφαζε σε μιδ γωνία πιδ είχε πιδ σιοτάδι»!

— Έ, άει σιχτίρ, λοιπόν κύριοι! Τδ όποϊον σημαίνει: «Άμα είσαι δυσάτδς και κλέφτης, και με παρά, (γιδ δύνατότεροι είναι οι κλέφτες), κάνεις το κέφι σου... Κι' άμα είσαι μικρός και παλεύεις με κάτι φτώχιες μυστήριες, «ανάθεμα το κοροϊδολί σου!». Και τι κοροϊδολί; Νά μη σηκώνει βαρύδι!

Ταύτα έλάλησεν ό Μικέ, και χάθηκε σφεντόνα, μην τότε πιάσει ή κλούβα.

— Λέτε ναμαστε και μείς λέρες; Γιδ σας
ΣΩΤ. ΛΑΔΙΑΣ

Τ.Γ. Η καυστική μου σάτιρα, βαλμένη στην ύπηρεσία της αλήθειας.

— Περιγράφω όσο μου είναι μωρετό, με συμπάθεια και με καλόβουλο χιούμορ τους άπλους ανθρώπους του λαού μας, δημιουργώντας έτσι χαριτωμένους τύπους.

Φιλιά

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Στις 19 του Δεκέμβρη 1983 στον "Αγ. Διονύση των Άρεοπαγίτη" έγινε ο γάμος του γιου του επίτιμου προέδρου του Συλλόγου μας κ. Θ. Κατσάκου Δημήτρη, ηλεκτρονικού μηχανικού της Γραμμ. Αθλητισμού με την εκλεκτή του Έλβια οικονομολόγου, κόρη του καθηγητού Πανεπιστημίου κ. Γαληνού.

Από ωρίς είχαν πιάσει τα στασίδια της εκκλησίας φίλοι και συγγενείς των δύο οικογενειών, μεταξύ των οποίων, ο πάντα θαλερός αρχηγός της αστυνομίας, σε σύνταξη κ. Θωμάς Νούσιος, με την σύζυγό του.

Γύρω στις 8 γέμισε η εκκλησία από εκλεκτούς προσκεκλημένους τους οποίους υποδέχονταν η κ. Μαρία με τον γιατρό, που έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας.

Εντονη ήταν η επιθυμία τους να δούν το Δημήτρη, το στερνοπούλη τους, γαμπρό, δίπλα σε μια άνταξια νύφη. Δικαιολογημένη λοιπόν η χαρά τους.

Το γελαστό παιδί, η νύφη στηριγμένη στο μπράτσο του πατέρα της, με μακρύ φουστάνι άσπρο, πέπλο, άσπρα γάντια και άσπρα λουλούδια στο κεφάλι, ανηφόρισε τις σκάλες της εκκλησίας για

να συναντήσει τον εκλεκτό της και μαζί να προχωρήσουν προς το έσωτερικό της εκκλησίας κάτω από βροχή ροδοπέταλων.

Επιβλητικό το μυστήριο, με την μελωδικότατη χοροδία και την παρουσία τριών δεσποτάδων μεταξύ των οποίων ο Κλεόπας της Καρδίτσας και εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου Σερραφείμ και 4 Αρχιμανδρίτες και παπάδες.

Ο χορός του Ήσαϊα έγινε κάτω από βροχή του καθιερωμένου ρυθμού και τις ευχές των προσκεκλημένων να είναι καλορίζικο το ζευγάρι των νεονύμφων.

Στο τέλος οι νεόνυμφοι και οι ευτυχισμένοι γονείς τους δέχτηκαν ευχές και συγχαρητήρια.

Τό άπέραντο χαμόγελο της νύφης παντρεμένο με το σοβαρό ύφος του γαμπρού παρουσιάζει ένα ταιριαστό ούνολο που ίκανοποιούσε όλους έτσι ώστε όλοι οι προσκεκλημένοι να ευχθούν με την καρδιά τους να ζήσει ευτυχισμένο το ζευγάρι των νεονύμφων.

Κλείνοντας και γώ τους εύχομαι η καινούργια τους ζωή να είναι χαράς τραγουδι.

Γιάννης Δ. Παϊζάνος

ΟΙ ΔΑΣΟΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ

τά καμένα δάση γίνονται βοσκοτόποι και πολυκατοικίες

ΟΙ Πανελλαδικές Ένώσεις και Σύλλογοι Δασολόγων, Τεχνολόγων Δασοπονίας και Θηροφυλάκων, κατάγγειλαν τελευταία ότι:

● Τό 90% των καταστραμμένων από πυρκαγιές και έκχερσώσεις δασικών εκτάσεων μετατρέπονται σε βοσκοτόπους ή πολυκατοικίες και μόνο τό υπόλοιπο 10% αναδασώνεται παρά την ισχύουσα νομοθεσία. Αιτία είναι ότι τό έπιστημονικό, τεχνικό και ύπαλληλικό προσωπικό είναι άνεπαρκές, τό μέσα λείπουν και οι νομοθετικές ρυθμίσεις είναι άσφαείς. Τό αποτέλεσμα είναι να μειώνεται ή παραγωγή των δασικών προϊόντων, να διαβρώνονται κάθε χρόνο 60.000 στρέμματα άξιοποιήσιμης γής, και φυσικά να έγκαταλείπουν οι κάτοικοι τό χωριό τους.

Οι Ένώσεις και οι Σύλ-

λογοί πιστεύουν ότι πρέπει:

● Νά ανακαταμετρηθεί τό εισόδημα σε ώφέλεια του όρεινού πληθυσμού.

● Νά διατεθούν μέσα για την άμεση δραστηριοποίηση των έκμεταλλεύσεων στα δάση, τά δασικά έδάφη και τους όρεινούς βοσκοτόπους, είτε αυτοί είναι δημόσιοι, είτε κοινοτικοί, έκκλησιαστικοί ή κοινόχρηστοι,

● Νά χρησιμοποιηθούν οι νέοι δασοπόνοι έπιστήμονες.

● Νά ιδρυθεί ύπουργείο Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, πού θα συμβάλλει στην έκπόνηση και την εφαρμογή μιας άποτελεσματικής πολιτικής.

● Νά αυξηθεί ό προϋπολογισμός της προστασίας και της ανάπτυξης των δασών.

Η Σύνταξη

ΕΝΩΣΗ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΝΕΒ/ΛΕΩΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. της Ένωσης Μεσενικολιτών, κατά τη συνεδρίαση της 29-12-1983 καλούμε τά μέλη της σε Τακτική Γεν. Συνέλευση στις 22-1-1984 ήμέρα Κυριακή και ώρα 9 π. μ. Με θέματα ήμερησίας διατάξεως:

1. Λογοδοσία-άπολογισμός οικ. έτους 1983. Έγκριση πεπραγμένων ιδίας χρήσεως, άπαλλαγή ευθύνης Δ.Σ.
2. Αρχαιρεσίες-έκλογή μελών νέου Δ.Σ. Καλούνται οι ένδιαφερόμενοι να υποβάλλουν ύποψηφιότητα για τό νέο Δ.Σ. Αθήνα 31-12-1983

Ο Πρόεδρος
Σωτήρης Αδάμος
Ο Γεν. Γραμματέας
Χριστ. Ζαφείρης

Συμπληρωματικά

Προσφορές

Ο Σερραφείμ Ήρ. Κατσάκος προσέφερε στο Π.Κ. Μεσενικόλα δρχ. 1.000 στη μνήμη του Σωτ. Τσαγανού.

— Ο ίδιος προσέφερε στην Έκκλησία του χωριού μας δρχ. 1.000 στη μνήμη του θείου του Ήγουμένου Αγίου Διονυσίου Γαβριήλ.

Συγχαρητήρια στο γιό του Μιχάλη και της Άρτεμης Σταφυλά ΑΝΔΡΕΑ που πέτυχε στο Πολυτεχνείο Αθηνών.

Γιάννης Παϊζάνος

Άρραβώνες

Άρραβωνιάστηκε ή άνουφιά του Γραμματέα της Κοινότητας Άλκη Χρυσ. Ποδηματά με τον Απόστολο Παυσανία Κοτοπούλη εκ Μορφοβουνίου, κάτοικο Αθηνών.

— Ο Μαρ. Άντ. Στυλογιάννης άρραβωνιάστηκε με την Κατερίνα Παπαφρατίου από την Κοζάνη — Και ό Βάτος Σωτ. Ίωακείμ, με τη Βέττα Καραγιάννη από τη Λήμνο.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ

Συνέχεια άπ' την 1η σελ.

φός Ίεράρχης την άληθινή ταπεινώση και την άκεραιότητα του χαρακτήρα, παρουσίαζόταν παντού έκέραιος κι άδιάφθορος. Δύσκολο να κρατηθούν τοις οί άρετές, όταν ζής μέσα σ' ένα κόσμο ήθικης φθοράς και συμβατικότητας. Και ό Βασίλειος σε τέτοιο κόσμο ζούσε. Έμεινε όμως άκέραιος ως ή περιστερά».

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Φλώρα χα Άγγ. Νασιόκα-Χλίτσιου, πατριώτισά μας άπό τά Φάρσαλα, οδός Ευλαμπίας 80, Ν. Λιόσια, Τηλ. 50 21 563, διαθέτει άνδρικά κουστούμια σε τιμή εύκαιρίας.

Αυτά προέρχονται άπό διάλυση του έμπορορραφείου του άποβιώσαντος συζύγου της.

Περισσότερες πληροφορίες στο τηλ. του Συλλόγου 32 48 941.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Μεσενικόλας 1-1-1984

Τό έκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ίερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσενικόλα εύχαριστεί όλους όσους έχουν βοηθήσει στη συντήρηση του Ίερού μας Ναού και στην κατασκευή νέων έργων.

Ο πατήρ Ίωάννης Ψάρρας (άρχιμανδρίτης) προσέφερε τό ποσόν των έκατόν τριάντα χιλιάδων δρχ. (130.000) τό όποϊον κατετέθη είς τό Ταχυδρομικόν Ταμειήριον διά την συντήρησιν του έξωκκλησιού της Παναγίας. Οι εργασίες διά την συντήρησιν θα άρχίσουν την Άνοιξη και στη συνέχεια ό πατήρ Ίωάννης θα διαθέσει και άλλα ποσά μέχρι τέλους της συντηρήσεως του Μοναστηρίου.

Τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο τον εύχαριστεί θερμώς.

Ο Νικόλαος Ζαφείρης του Χρήστου Νεοκώρος του Ίερού Ναού προσέφερε τό ποσόν των έξήντα χιλιάδων δρχ. (60.000) εκ του ύστερημάτος του διά τον έλαιοχρωματισμόν του έσωτερικού του Ίερού Ναού και μίσσεως Θεοτόκου, — δηλαδή έλαιοχρωματισμός κυρίως Ναού έγινε σε άποτίμηση ξύλου, βάψιμο του τέμπλου, κατά κάποιο τρόπο φρεσκαρίσμα με λούστορο και βάψιμο του Ίερού καθώς βάψιμο τά προσκυνητήρια και τον άμβωνα. — Με αυτό τον έλαιοχρωματισμό ή εκκλησία έχει δώσει πραγματικά μία άλλη όψη καθώς ή άποτίμηση ξύλου ταιριάζει με τά στασίδια.

Άξίζει να σημειωθεί ότι οι έλαιοχρωματιστές ήταν όξγαμπρός της Αιμιλίας Τσιώλη, Δημήτριος Μόλτσας και ό άδελφός του Χρήστος, οι όποιοι, μάς έκαναν άρκετά καλή δου-

δεία, καλές τιμές, ούτως ή άλλως να πληρώσουμε πολύ λιγότερα χρήματα.

Τό εκκλησιαστικό συμβούλιο τους εύχαριστεί.

Διά τό βάψιμο των δύο κλητών κάτω από τους γυναικωνίτες, ό Γεώργιος Κων. Άντωνούλας έδωσε τό ποσόν των δέκα πέντε χιλιάδων δρχ. (15.000). Τό εκκλ. Συμβούλιο τον εύχαριστεί.

Ο Νικόλαος Ζαφείρης διέθεσε ποσό, υπέρ της ύγείας της οικογενείας του. Τού εύχόμαστε εκ βάθους καρδιάς, ό Θεός να του δίνει πάντα δύναμη ύγεια και χαρά.

Διά διαφόρους άνάγκες της εκκλησίας οι κάτωθι πρόσφεραν τά εξής ποσά:

● Άντιγόνη ακρυνίκα 2.000.
● Χρήστος Θανάπουλος 10.000 είς μνήμην της συζύγου του Βασιλικής. ● Ο Φώτιος Ίωακείμ 10.000. ● Εύτυχία Σάικα 4.000. ● Βασίλειος Γώγος 6000 είς μνήμην του γαμπρού του. ● Έπαμεινώνδας Παϊζάνος 8.000 άντι μνημοσύνου της συζύγου του Άφροδίτης. ● Σπυρίδων Εύθυμίου 5.000. ● Άλκιβιάδης Ψημμένος προσέφερε στον Ίερό Ναό έντεκα (11) καρέκλες είς μνήμην της άδελφής του Βασιλικής και του άδελφού του Αποστόλου. ● Θωμάς Μηλίτσας 2.000.

Τό εκκλησιαστικό Συμβούλιο τους εύχαριστεί και εύχεται σε όλους, τό 1984, να είναι καλύτερο άπό κάθε άλλο χρόνο, γεμάτο ειρήνη, ύγεια και χαρά, και εύχεται σ' όλους ό Χριστός να γεννηθεί μέσα στις καρδιές όλων, και να τους γεμίσει γαλήνη, άγάπη και ύγεια.

Μας έστειλαν τη συνδρομή τους

Όπως γίνεται πάντα, δημοσιεύουμε τα ονόματα των συνδρομητών με τα ποσά που μας έστειλαν για την «Νεβρόπολη».

Αρχίζουμε με τα ονόματα αυτών που ή προσφορά τους είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι όπως τό παράδειγμά τους μιμηθούν και άλλοι για να βοηθήσουν τους λίγους που προσπαθούν.

Καραμαντάς Στ. Άλεξ.	1.000	Μεσενικόλα	500
Πετρόπουλος Άπόστ.	1.000	Ήμμενος Σωτ. Κων/νος	
Γεωργαλός Γ. Σωκρ.	1.000	Καρδίτσα	500
Κιάφφας Βασίλης	1.000	Ντερζής Λάμπρος	500
Νούσια Ίωάν. Άρετή	500	Ήμμενος Γ. Θωμ. Μεσ/λα	500
Μπακαλάκος Θ. Άθαν.	500	Γουργιώτης Δημ. (Λάρισα)	500
Ποδηματάς Άθ. Γεώργ.	500	Αχιδιάς Άντων. (Καρδίτσα)	500
Κανδύλας Κων. (Μοσχάτο)	500	Παπαναστασίου Άν. Δημ.	
Καζάσης Δ. Θωμάς		Καλογριανά	500
Μύκονος	500	Τσαγανός Άθ. Σερραφείμ	
Πανάγος Δημ. (Πάτρα)	500	Καρδίτσα	400
Λωρίκα—Κοντοστέργιου Έλ.	500	Άντωνίου Δημ. (Βόλος)	300
Βλάσιος Γ. Κλεάνθης	500	Θώδης Άριστοτ. (Κατερίνη)	300
Παϊζάνος Άν. Άσπ.	500	Καρασιώτος Κ. Θωμάς	300
Νούσιος Μ. Άντ. (Θ/νική)	500	Φιλίππου Γ. Κων. (Βόλος)	300
Καπερώνης Γ. Θωμάς		Άλεξόπουλος Άν. (Θ/νική)	300
Φάρσαλα	500	Τζίφος Π. Άπ. (Μεσ/κόλα)	300
Ράικος Άν. Ίωάν. Καρδίτσα	500	Καπερώνης Γ. Βασ. »	300
Ήμμενος Δ. Σωτήριος		Κυριακής Χαρ.	300

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιαία έκδοση Ένώσεως Μεσενικολιτών. Στην ύπηρεσία των συμφερόντων του τέως Δήμου Νεβρόπολης Διευθυντής και Ύπευθυνος σύμφωνα με τό νόμο

ΣΩΤ. Ι. ΑΔΑΜΟΣ Λυκούργου 10 — ΤΤ. 111

Έτήσιες συνδρομές δρχ.
Σύλλογοι—Όρ/μοι 1000
Ίδιωτών 300

Ύπευθυνος τυπογραφείου: Κώστας Δ. Σδρόλιας
Ίωαν. Δροσπούλου 111 — Τηλ. 86 53 081, 86 40 403

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

στη «Νεβρόπολη»;

Στό Σύλληγο τοῦ χωριοῦ σας;

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Συνεχιστής του Νοέμβρη, και ο Δεκέμβρης, μάς ταιλαιπώρησε με την κακοκαιρία του, μέχρι τις ημέρες των Χριστουγέννων που τις σεβάστηκε και έκανε απότομη και σοβαρή μεταβολή, ώστε οι λιανικές και η άνοδος της θερμοκρασίας να θυμίζουν άνοιξη, σε αντίθεση με το πρώτο 15νθήμερο, που το χιόνι, της 8ης και 9ης ημέρας του έφτασε στους 60 πόντους και νέκρωσαν τα πάντα. Κόπηκε το ρεύμα της ΔΕΥ, η τηλεφωνική επικοινωνία με την Καρδίτσα και η συγκοινωνία την πρώτη ημέρα. Τα Σχολεία δεν λειτούργησαν επί δύο ημέρες, και όλες σχεδόν οι κερές των τηλεοράσεων στραπατσάριστηκαν από το βάρος του χιονιού.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ»

Στον έβδομο χρόνο κατόρθωσε να μπει η εφημερίδα μας, και την ευχόμαστε να τα χιλιάσει, πράγμα που όπως πάμε, μάς κάνει να άμφιβάλλουμε, γιατί η κατάσταση της μάς θυμίζει το ρητό «κάθε πέρις και καλύτερα, κάθε φέτος και χειρότερα». Έπειδή η «Ν» είναι η φωνή του Συλλόγου της Αθήνας, θα πρέπει αυτοί που τον ίδρυσαν, και ξέρουν καλύτερα από κάθε άλλο, τι κόπος και τι ταλαιπωρία χρειάζεται να ιδρυθεί ένας Σύλλογος, να συνέλθουν και να βρουν λύσεις για να στηριχθεί και σταθεί στα πόδια της, η εφημερίδα και μαζί με αυτή και ο Σύλλογος, που και αυτός τον ίδιο δρόμο ακολουθεί. Θα πρέπει δηλαδή να παισιώσουν το Σύλλογο και την εφημερίδα πολλά άτομα που μπορούν να προσφέρουν, και να μην εγκαταλείπουν σε 1 - 2 άπ' αυτούς να σηκώνουν το βαρύ αυτό φορτίο. Θα πρέπει επίσης να βρεθεί τρόπος αύξησης των οικονομικών του Συλλόγου, που όπως γράφτηκε απ' τη Διεύθυνση σε προηγούμενα φύλλα βρίσκονται σε κακή κατάσταση, θα πρέπει τη Διεύθυνση να αναλάβουν σοβαρά πρόσωπα και κυρίως όσα έχουν διάθεση να εργασθούν, και όχι να προβληθούν με τους ψήφους, και απ' εκεί και πέρα, μην τον είδατε. Θα πρέπει ο καθένας μας, να προσφέρει ότι μπορεί για την προβολή του Συλλόγου και της εφημερίδας και να μην ξέρουμε μόνο να τραγουδάμε όξω απ' το χορό. Ύστερα απ' την έκπομπή του SOS από τη Δ/ση του Συλλόγου, σκόπιμο είναι να συνέλθουν σε σύσκεψη με την προεδρία του προέδρου κ. Σωτ. Αδάμου τα ενεργά μέλη, όπως, ο Κ. Βασαράνης, ο Θ. Κατσάκος, Ι. Παϊζάνος, Γεώρ. Λαδιάς, Αικ. και Άλκης Ζούκας, Νικ. Φιλίππου, Ηλ. Τσιάνης, Κων. Κλεφτάκης, Σωκράτης και Άγγελος Ποδηματάς, Άνστυ Ζάχος, Γεωργ. Βελέτζας, Γεώρ. Ψημμένος, Κων. Κάτσιανος, Κων. Κατσιάκος, Χριστότ. Ζαφείρης, και άλλοι που δεν τους έχω στο μυαλό μου, και παραμερίζοντας κάθε έγωισμό και μικροπαρεξηγήσεις να σκεφτούν σωστά, και να βρουν λύσεις θετικές και δημιουργικές.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χωρίς μεγάλη διαφορά, απ' της Ποδηματάς με το γιότου τις άλλες κοινές γιορτές, γιορτάστηκε και φέτος, η μεγάλη αυτή γιορτή της χριστιανοσύνης, τα Χριστούγεννα. Εκείνο που διέφερε ήταν που κάθε οικογένεια φρόντισε να έχει τις ημέρες αυτές το χειρινό κρέας από δικό της γουρούνι, που λίγες οικογένειες έθρεψαν από καιρό, ή που το αγόρασαν τις παραμονές της γιορτής. Εκείνο που επίσης άλλαξε τις μέρες αυτές ήταν η καλοκαιρία, που ξαφνικά και απότομα ύστερα από 40 - 50 μέρες κακού καιρού έλαμψε ο ήλιος, για να συμβάλει και αυτός στον έορτασμό. Πολύ λίγοι ξενητεμένοι ήλθαν να γιορτάσουν στο χωριό τους, και αυτοί είναι οι: Σωκρά-

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ - Θεατρική παράσταση

Και η Πρωτοχρονιά γιορτάστηκε με καλό καιρό. Όλοι σχεδόν οι κάτοικοι παραβρέθηκαν στη λειτουργία και στην δοξολογία για το νέο έτος, όπου ευχήθηκαν όλοι

• ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ •

Από τον Γραμματέα της Κοινότητας ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

Ίωακείμ και τη σύζυγό του Σταυρούλα, παρουσίασαν στην αίθουσα του Π.Κ. θεατρική παράσταση με μεγάλη επιτυχία, που όχι με επιεικία, αλλά με αυστηρότητα αν τα κρίνει κανείς, θα πρέπει να πάρουν άριστα. Το έργο που παρουσίασαν τα παιδιά ήταν «Το Φιόρε του Λεβάντε» του Γρηγορίου Ξενοπούλου. και τους ρόλους έρμηνεύσαν οι μαθητές, τον Άριστοτέλη Βάλδη, δικηγόρος, ο Χούτας Πολυδεύκης, τη Ροζαλία γυναίκα του Βάλδη ή Λέλα Κρικέλλη, την γιαγιά μητέρα του Βάλδη ή Γιάννα Καπερώνη, την Βιργινία και Πηνελόπη διδύμες κόρες του Βάλδη, οι Πίτσας Βαγγελιώ και Χαρά Σακελλαρίου αντίστοιχα, τον Νιόνιο του φιόρε του Λεβάντε ο Μανώλης Στεργιόπουλος, τους Χαρίλαο και Τάκη δυο νέοι, οι Χρήστος Μαρμούρης και Γιάννης Ζιαζόπουλος αντίστοιχα, τον λούτρο ο Τασίδης Δημήτριος, τη Λιλή μιιά θεατρίνα, ή Βάσω Κοτοπούλη, την Κατερίνα υπηρέτρια ή Ειρήνη Κατσικά. Στο τέλος της παραστάσεως ο Πρόεδρος της Κοινότητας ευχρίστηκε τον Διευθυντή του Γυμνασίου και την σύζυγό του για την σοβαρή αυτή προσπάθεια και τα παιδιά για την άρτια όπως είπαμε απόδοσή τους, οι δέ κάτοικοι καταχειροκρότησαν και συγχάρηκαν τους μαθητές και εκπαιδευτές.

Το Πνευμ. Κέντρο

Τοποθετήθηκαν στο Π.Κ. τα σώματα του καλοριφέρ και προμηθευτήκαμε 1.000 λίτρα πετρελαίου για την λειτουργία τους. Κατά τις ημέρες των Χριστουγέννων διανυκτέρευαν 4 - 5 οικογένειες και εισπράξαμε 10.000 δραχ. έναντι 27.000 δραχ. που ξοδέψαμε για πετρέλαιο και καθαριότητα.

Η Βιβλιοθήκη

Συνεχιζόμενων των προσφορών σε βιβλία, ο πάντα αξιόπαινος πατριώτης Χαρίλαος Αναγνώστου έστειλε απ' την Αθήνα όλους τους τόμους της Έγκυκλοπαίδειας του Έλευθεροδράκη που κάλυψε ένα μεγάλο κενό της κοινοτικής βιβλιοθήκης. Η διοίκηση της βιβλιοθήκης και οι κάτοικοι του χωριού μας τον ευχαριστούν και τον ευγνωμονούν.

Το Γυμναστήριο

Με χρηματικό ένταλμα της Κοινότητας εισπράξε η υπηρεσία της ΔΕΗ Καρδίτσας, δραχ. 600.000 περίπου, για την μεταφορά του ρεόμοτος ηλεκτροφωτισμού των αποδυτηρίων του κοινοτικού Γυμναστηρίου, και εντός των

ημερών θα αρχίσει η μεταφορά του νερού απ' το Διάσελο για την υδροδότηση των ιδίων κτιρίων.

ΤΟ ΝΕΡΟ

Με την αριθ. 6 από 5-8-83 απόφασή του το Δ/κδ Συμβούλιο του Συνδέσμου υδρευσεως Κοινοτήτων Μεσσηνικού - Μορφοβουνίου - Κρυονερίου, αποφάσισε την απαλλοτρίωση 25 μ³ νερού την ώρα από τα νερά του ποταμού Κερασιώτη, χρήση των οποίων έχουν οι κάτοικοι της Κοινότητας Κερασιώτας. Η εν λόγω απόφαση κυρώθηκε με την αριθ. 14619/2-11-1983, όμοια απόφαση του Νομάρχου Καρδίτσας. Οι δύο ως άνω αποφάσεις, του Συνδέσμου και της Νομαρχίας, άφου βγήκαν σε 100 φωτοαντίγραφα, δόθηκαν στον δικαστικό έπιμελητή Τρύφωνα Σφήκα για να κοινοποιηθούν νόμιμα σε όσους κατοίκους της Κερασιώτας κάνουν χρήση νερού απ' τον ποταμό Κερασιώτη, προς γνώση τους.

Ανάρρωση και προαγωγή

Ύστερα από μήνες νοσηλεία ανάρωσε ο, πρό έτών, παπς της Ένορίας μας Παντελής Κολτσιδης από σοβαρή άρρώστεια της χολής του. Ο παπα-Παντελής, ο οποίος άρχισε και σχεδόν τελείωσε την άγιογράφηση της έκκλησίας μας, μετατέθηκε στην Καρδίτσα και ανέλαβε να περατώσει και εκεί μεγαλοπρεπή Ναό, τον όποιο έφερε εις πέρας, έκτιμώντας δέ ο σεβασμιώτατος κ. Κλεόπας την άξία του, τον προβίβασε σε πρωτοπρεσβύτερο και τον άπένειμε τον τιμητικό σταυρό. Τον συγχαίρουμε και έμεις και τον ευχόμαστε σιδερένιο πάντα άξιο και δυνατό για μεγάλα έργα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Για το Νεκροταφείο

Συνεχίζονται οι προσφορές για την επέκταση του Νεκροταφείου και του Κοιμητηρίου αυτού. Προσέφεραν δέ τουτο το μήνα οι: Τζίφος Απόστολος του Παναγ. δρχ. 10.000 αντί του 400ήμερο μηνόσου της συζύγου του Στυλιανής, ο Καρασιώτος Χαράλαμπος του Χρήστου δρχ. εις μνήμην των γονέων του Χρήστου και Φωτεινής και της άδελφής του Έλένης. Ο Βασίλειος Άγορίτσας του Θωμά δρχ. 2000 εις μνήμην του θείου του Άλκιβιάδη Ι. Κρανιά. Τα χρηματικά έντάλματα κατατίθενται στην Έθνική Τράπεζα και στον λογαριασμό 674351-7. Οι προσφορές συνεχίζονται.

Επανόρθωση

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ν»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η Μαρία σύζυγος Άλεξάνδρου Μήτσιου χωρικός, γέννησε στην Αθήνα αγοράκι.

Τους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσει και να προκόψει.

Άρραβώνες

Η Βασιλική θυγατέρα του Θωμά Άριστέϊδη Καλαμάτα άρραβωνιάστηκε με τον Χρήστο Πανέτη Τραπεζικό ύράλληλο Αθηνών.

Η Έλένη θυγατέρα του Θωμά Κων. Καλαμάτα άρραβωνιάστηκε με τον Σεραφείμ Νασιόκο κάτοικο Καρδίτσας.

Η Καλλιόπη θυγατέρα του Κων. Δ. Κωστίκου άρραβωνιάστηκε με τον Γεώργιο Νεοφώτιστο κάτοικο Καρδίτσας.

Ο Χρήστος Ιωάννου Παπαϊωάννου άρραβωνιάστηκε με τη Μαρία Χαλιά, από την Άρτα.

Ο Άγγελος Ηλία Κάτσιανος άρραβωνιάστηκε με την Πιπίτσα Τσεκούρα απ' το Άγρι νιο.

Τους ευχόμαστε όλόψυχα καλά στέφανα.

Γάμοι

Παντρεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Άθαν. Μακρυνίκας με την Νίκη Πατσιαλιά.

Επίσης παντρεύτηκε ο Σωτήριος Βασίλ. Μακρυνίκας με την Ειρήνη Γαζοπούλου.

Ο Δημήτριος Θωμά Κατσιάκος με την Έλίζα Άνδρέου Γαληνού.

Και ο Κων/νος Σωκράτης Σκαμαγκούλη παντρεύτηκε.

Όπως και ο Χρήστος Νικ. Λαδιάς με την Έλένη Β. Πολύζου.

Στο Μεσσηνικό ή Φεβρων. Άντων. Καραμήτρου με τον Βασίλη Σταύρο απ' το Μακρυχωρι Καρδίτσας.

Στο Βόλο ο Νικόλαος Σωτ. Ψημμένος χωροφύλακας με την Έλένη Παλιού.

Και ο Σωτήριος Παναγ. Σταφυλάς με τη Βασιλική Τάντου.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

Θάνατοι

Πέθανε ο Γεώργιος Δημητρί. Γκούλας έτών 62.

Η Στυλιανή Άπ. Τζίφου έτών 77.

Επίσης ο Παπαγιώργης Νικ. Σταθόπουλος έτών 77.

Πέθανε σε ηλικία 93 έτών ή Χαρίκλεια Περ. Ζαφείρη.

Και ή Άγορίτσα Γεωργίου Μακρυνίκας σε ηλικία 91 έτών.

Τέλος πέθανε από αυτοκινητιστικό δυστύχημα, ή Μαριέτα σύζυγος Θωμά Γεωργ. Ζούκας την παραμονή της Πρωτοχρονιάς στην Καρδίτσα όπου διέμενε.

Τους οικείους τους συλλυπούμαστε. Π. Π.

γράφτηκε ότι οι Άφοι Ιωάννης και Λάμπρος Μηλίσης πρόσφεραν για το Νεκροταφείο δραχ. 2.000 στη μνήμη του πατέρα τους Βασιλείου. Το όρθον είναι ότι τις 20.000 δραχ. για το σκοπό αυτό πρόσφεραν ο Λάμπρος Βασ. Μηλίσης και ή σύζυγός του Σοφία, ο γιός του Ιωάννης Βασ. Μηλίσης, ή θυγατέρα του Ρήνα με τον σύζυγό της Δ. Μητσιακή.

Στο προηγούμενο φύλλο από λάθος γράφτηκε ότι ο Έπαμ. Παϊζάνος και ο γιός του Άπόσ. Έπ. Παϊζάνος κουνιάος και θετός πρόσφεραν στη μνήμη του Σωτ. Τσαγανού, ενώ δεν είναι κουνιάδος και θετός, αλλά γαμπρός από άδελφή και άνεψιός του άποβιώσαντος.